

Op uitnodiging zet ik -ondanks mijn schroom- een ervaring die ik had met de Grootmoeders toch maar even op papier. Het is een leuk verhaal over een visualisatie/meditatie die ik onlangs beleefde. Als we allen beseffen dat het 'gaat om de boodschap en niet om de schrijver' dan overwin ik mijn schroom!

Vandaag zat ik dus alleen ☺ met de grootmoeders, voor de maandelijkse grootmoederbijeenkomst, midden tussen de troep in mijn meditatieruimte. Onze badkamer wordt verbouwd en in mijn meditatieruimte stonden een nieuwe wc, een nieuwe wastafel, onze douchecabine en allerlei andere onderdelen. Ik had wel wierook aangestoken, maar wat een ruimte om de grootmoeders te ontvangen! Ik deed ze niet echt eer aan.

De grootmoeders vonden het niet erg. "Deze spullen kunnen je meditatieruimte niet ontheiligen, want dat wat heilig is kan niet ontheiligd worden... Andere krachten zijn gewoon niet zo sterk als dat wat heilig is. Het heilige kan alles omvatten." Aha, dus net als het Vat...de meditatie om te leven als het Vat dat je bent...

De grootmoeders stonden in een kring om mij heen. Vaak stel ik ze de vraag: "Welke vraag mag ik stellen?" en vaak antwoorden ze: "Vraag hoe meer te worden zoals wij." En als ik die vraag stelde, antwoordden ze meestal: "De vraag stellen is al genoeg."

Vandaag vonden ze dat ik zelf in mijn hart moest voelen naar een vraag. Ik had het gevoel naar mijn Akasha te mogen gaan. Vaak zie ik mijn Akasha als een ruimte met een opengeslagen boek. In dat boek staan al mijn levens die ik heb gehad en de levens die nog zullen komen opgeschreven. Dit keer lagen er in die ruimte meerdere boeken opengeslagen. Ik vroeg wat dit betekende. De boeken stonden voor parallelle levens van mij. Links van mij lagen boeken, waar ik een lager bewustzijn had dan nu en rechts van mij lagen boeken waar ik spiritueel verder gevorderd ben dan nu. Ik mocht vanuit mijn hart contact maken met het hart van de Carla's in de parallelle levens, die rechts van mij lagen. Ik zag de Carla's niet, maar maakte eerder contact vanuit mijn hart met de boeken. Het voelde heel helend en krachtig. Toen zag ik een soort van kristallen, doorzichtige muur waarachter ook boeken lagen. Dit waren parallelle levens met een nog hoger bewustzijn, waarin de Carla niet in de stof is, dus geen stoffelijk lichaam heeft. Ik mocht contact maken met de eerste Carla aan de andere kant van die muur.

Ik vroeg of al deze Carla's wilden helpen met het vullen van het kristal (van Kiesha, Little Grandmother). En zodra ik dit vroeg gebeurde het al.

Ik vroeg of deze Carla's ook konden helpen met het Net van Licht en dat wilden ze heel graag. Met het samenwerken met de Voorouders kreeg het Net van Licht er al een dimensie bij, maar door met de parallelle levens samen te werken, komt er weer een dimensie bij. Dit voelde heel, heel krachtig.

En nu ben ik de hele dag al verliefd. Ik ben verliefd op het leven. Het is een grijze dag, maar hij is prachtig ☺ Ik heb het gevierd, ben naar de stad gegaan en vond daar het boek "Grootmoeders geven de wereld raad" van Carol Schaeffers en ik heb thee met taart gegeten.

Wat een prachtige grootmoederbijeenkomst! En met wie deel je nou zoiets?
Met de lezer die het op deze webpagina tot zich wilde nemen!